

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α

**ΤΗΣ 1^{ης} ΕΙΔΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 23^{ης} ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008**

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Γεώργιος - Σταύρος Κούρτης, Πρόεδρος, Ευστάθιος Ροντογιάννης, Ιωάννης Καραβοκύρης, Χρήστος Ντάκουρης, Νικόλαος Αγγελάρας, Ελένη Φώτη, Κωνσταντίνος Κανδρής, Αντώνιος Τομαράς και Φλωρεντία Καλδή, Αντιπρόεδροι, Ηλίας Αλεξανδρόπουλος, Θεοχάρης Δημακόπουλος, Γεώργιος Κωνσταντάς, Διονύσιος Λασκαράτος, Μιχαήλ Ζυμής, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Ανδρονίκη Θεοτοκάτου, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Νικόλαος Μηλιώνης, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία-Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Κωνσταντίνα Ζώη Δημήτριος Πέππας και Δέσποινα Καββαδία-Κωνσταντάρα, Σύμβουλοι.

Οι Σύμβουλοι Ευάγγελος Νταής, Σωτηρία Ντούνη και Κωνσταντίνος Κωστόπουλος απουσίασαν δικαιολογημένα.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Επίτροπος, Προϊσταμένη της Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Με την αρχή της Συνεδριάσεως ο Σύμβουλος Διονύσιος Λασκαράτος, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, φέρει για συζήτηση Α) το Σχέδιο Νόμου «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία δικαστικούς λειτουργούς», το οποίο εστάλη στο Γενικό Επίτροπο της Επικρατείας με το 10247/0092/15.1.2008 έγγραφο του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και Β) την προσθήκη – τροπολογία στο ως άνω σχέδιο νόμου που επανυποβλήθηκε στο Γενικό Επίτροπο με το 164939/0092/15.1.2008 του ίδιου Υπουργού, για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ. 2 του Συντάγματος. Το σχέδιο νόμου και η προσθήκη- τροπολογία έχουν ως εξής :

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία δικαστικούς λειτουργούς.

Άρθρο 1

- 1.** Οι δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι έχουν συμπληρώσει δεκατρία χρόνια πραγματικής δικαστικής υπηρεσίας και αποχωρούν μετά από αίτησή τους από την ενεργό υπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου «Αποχώρηση από την Υπηρεσία των δικαστικών λειτουργών και άλλες διατάξεις», αποκτούν δικαίωμα σύνταξης έστω και αν δεν έχουν συμπληρώσει το χρόνο υπηρεσίας που ορίζεται στο άρθρο 1 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 169/2007 ΦΕΚ 210/Α').
- 2.** Η πραγματική συντάξιμη υπηρεσία των ανωτέρω δικαστικών λειτουργών προσαυξάνεται, για όσους έχουν πραγματική δικαστική υπηρεσία από 13 έως

18 έτη, κατά επτά (7) έτη, από 19 έως 25 κατά έξι (6) έτη και από 26 έως 32 κατά πέντε (5) έτη, τα οποία μειώνονται ανάλογα στην τελευταία περίπτωση, ώστε συνολικά να μην είναι περισσότερα από τριάντα τρία (33) έτη. Για τη χορήγηση της προσαύξησης, χρόνος δικαστικής υπηρεσίας μικρότερος των δώδεκα (12) μηνών λογίζεται ως πλήρες έτος, εάν είναι ίσος τουλάχιστον προς έξι (6) μήνες.

3. Σε όσους από τους παραπάνω δικαστικούς λειτουργούς απονεμηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου «Αποχώρηση από την Υπηρεσία των δικαστικών λειτουργών και άλλες διατάξεις», ο αμέσως επόμενος βαθμός, για τον υπολογισμό της σύνταξής τους λαμβάνεται υπόψη ο μηνιαίος βασικός μισθός του βαθμού αυτού.

Άρθρο 2

1. Οι δικαστικοί λειτουργοί που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο έχουν δικαίωμα σύνταξης από το Ταμείο Νομικών ανεξάρτητα από το χρόνο ασφάλισής τους σε αυτό, εκτός αν διορισθούν δικηγόροι, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, οπότε δικαιούνται να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στο Ταμείο στην Α' τάξη των αμίσθων.
2. Η σύνταξη που παρέχεται σε όσους δεν συνεχίσουν την ασφάλισή τους στο Ταμείο Νομικών είναι ανάλογη με το χρόνο της ασφάλισής τους στο Ταμείο αυτό, προσαυξημένη κατά 10 έτη επιπλέον των όσων δικαιούται ο καθένας να αναγνωρίσει, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, με τον περιορισμό ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισής τους, πραγματικής και αναγνωριζομένης, δεν θα υπερβαίνει τα σαράντα χρόνια.

3. Οι δικαστικοί λειτουργοί που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου έχουν δικαίωμα εφάπαξ βοηθήματος από το Ταμείο Προνοίας Δημόσιων Υπαλλήλων, καθώς και σύνταξης από το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, εφόσον υπάγονται στην ασφάλισή του, ανεξάρτητα από τον χρόνο ασφάλισής τους στα Ταμεία αυτά. Το εφάπαξ βοήθημα και η σύνταξη που δικαιούνται, είναι ανάλογα με τον χρόνο ασφάλισής τους, πραγματικής και αναγνωριζομένης, στο αντίστοιχο Ταμείο, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, προσαυξημένο κατά 7 έτη για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης από 13 έως και 18 έτη, κατά 6 έτη για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης από 19 έως και 25 έτη και κατά 5 έτη για όσους έχουν χρόνο ασφάλισης 26 ετών και άνω, τα οποία μειώνονται ανάλογα στην τελευταία περίπτωση, ώστε συνολικά να μην είναι περισσότερα από τριάντα τρία (33) έτη.
4. Η εξαγορά του πρόσθετου χρόνου ασφάλισης που ορίζεται με τις προηγούμενες παραγράφους, γίνεται με την καταβολή σε κάθε Ταμείο του συνόλου των εισφορών, όπως αυτές προσδιορίζονται στις σχετικές περί αναγνωρίσεως διατάξεις που αναλογούν στον προστιθέμενο χρόνο και με τον όρο της λήξης της ασφάλισης στα Ταμεία αυτά.
5. Το ποσό των παραπάνω εισφορών που οφείλεται στο Ταμείο Νομικών και στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων, εξοφλείται με παρακράτηση από κάθε Ταμείο του 1/4 των τακτικών ή εκτάκτων παροχών που θα τους χορηγεί τούτο, ενώ στο Ταμείο Πρόνοιας Δημόσιων Υπαλλήλων

συμψηφίζεται με κράτηση ολοκλήρου του οφειλομένου ποσού από το εφάπαξ βοήθημα που δικαιούται ο ασφαλισμένος στο Ταμείο αυτό.

Άρθρο 3

1. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 12 του Π.Δ. 169/2007, προστίθεται περίπτωση ιη' ως εξής:

«ιη) Η δικηγορική προϋπηρεσία μέχρι τριών (3) ετών των δικαστικών λειτουργών, παράλληλα με την ασφάλισή τους στο Ταμείο Νομικών, ύστερα από καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών ασφαλισμένου από τους ίδιους, εφόσον έχουν υπερβεί το 55^ο έτος της ηλικίας τους και έχουν συμπληρώσει εικοσαετή δικαστική υπηρεσία. Για τη συμπλήρωση της τριετίας αυτής λαμβάνεται υπόψη και ο τυχόν χρόνος προσόντος διορισμού, ο οποίος λογίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου αυτής. Δικηγορική προϋπηρεσία μικρότερη των έξι μηνών καθώς και προϋπηρεσία τους ως ασκουμένων δικηγόρων, δεν αναγνωρίζονται. Η αναγνώριση του ως άνω χρόνου προϋπηρεσίας γίνεται κατόπιν αιτήσεως του υπηρετούντος, κατά τη δημοσίευση του Νόμου αυτού, δικαστικού λειτουργού, είτε κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας του είτε μετά την έξοδό του από αυτή, με πράξη της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 59 του Κώδικα αυτού, με βάση πιστοποιητικό του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου. Με την πράξη αυτή, που υπόκειται στα ένδικα μέσα που προβλέπονται στο άρθρο 66 του Κώδικα αυτού, καθορίζεται και το ποσό των οφειλόμενων εισφορών, το οποίο μπορεί να εξοφληθεί με επιλογή του ενδιαφερομένου, είτε εφάπαξ με έκπτωση 10%,

είτε σε δόσεις ισάριθμες με τους μήνες που αναγνωρίζονται και παρακρατούνται από τις αποδοχές ή από τη σύνταξη. Εάν η αίτηση για αναγνώριση υποβληθεί κατά τη διάρκεια της ενεργού Υπηρεσίας του δικαστικού λειτουργού, οι εισφορές υπολογίζονται επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του χρόνου υποβολής της, εάν δε αυτή υποβληθεί μετά την αποχώρησή του από την Υπηρεσία επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών του χρόνου εξόδου του από αυτή. Οι διατάξεις της περίπτωσης αυτής έχουν ανάλογη εφαρμογή και για την αναγνώριση του ανωτέρω χρόνου ως χρόνου ασφάλισης από τα Ταμεία Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.»

2. Για τους δικαστικούς λειτουργούς που θα αναγνωρίσουν δικηγορική προϋπηρεσία, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξής τους, εφόσον διοριστούν δικηγόροι και για όσο διάστημα ασκούν το δικηγορικό λειτούργημα.
3. Κατά την πρώτη τριετία εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων, τα έτη της δικηγορικής προϋπηρεσίας, που μπορούν να αναγνωριστούν, ανέρχονται σε ένα για το πρώτο έτος και σε δύο για το δεύτερο έτος.
4. Η δικηγορική προϋπηρεσία που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, δεν λαμβάνεται υπόψη για μισθολογική εξέλιξη.

Η ισχύς των διατάξεων του άρθρου αυτού αρχίζει από 1-7-2007.

Άρθρο 4

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις.

Αθήνα 15 Ιανουαρίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΛΙΑ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Σ. ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ

ΠΡΟΣΘΗΚΗ – ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στο σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία δικαστικούς λειτουργούς»

ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Το μόνιμο προσωπικό των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου βαθμού, το οποίο απασχολείται αποκλειστικά και κατά πλήρες ωράριο στην συγκομιδή και αποκομιδή, μεταφορά, διαλογή, επιστασία, καταστροφή απορριμμάτων, σε συνεργασία συντήρησης και επισκευής των μέσων καθαριότητας και με το πλύσιμο αυτών καθώς και οι οδοκαθαριστές, οι εργάτες αφοδευτηρίων, οι χειριστές μηχανικών σαρώθρων, οι εργάτες ταφής – εκταφής νεκρών, οι καθαριστές οστών, οι εργάτες και τεχνίτες ασφαλτόστρωσης, οι τοποθετητές μαρμάρων και πλακών, οι κατεργαστές και κόπτες μαρμάρων, οι σφαγείς και εκδορείς ζώων και πτηνών και οι εναερίτες ηλεκτρολόγοι, που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου, δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, εφόσον έχουν συμπληρώσει οι μιν άνδρες το 58^ο έτος της ηλικίας τους οι δε γυναίκες το 53^ο έτος και έχουν συμπληρώσει δεκαπέντε (15) συντάξιμα έτη από τα οποία δώδεκα (12) έτη αποκλειστικά στις θέσεις αυτές εκ των οποίων τρία (3) έτη, τουλάχιστον τα τελευταία δεκατρία (13) έτη πριν τη συμπλήρωση του ανωτέρω ορίου ηλικίας.

Το ανωτέρω προσωπικό υπόκειται στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του ποσού του επιδόματος ειδικής απασχόλησης, αναδρομικά από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του στις ανωτέρω θέσεις.

2. α.- Το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις θέσεις της προηγούμενης παραγράφου μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου

υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου αυτής αναδρομικά, ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται αποκλειστικά εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καταβάλλοντας την πρόσθετη ειδική εισφορά, όπως αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, για το χρονικό διάστημα από 8/4/1999 έως και την ημερομηνία της αίτησης και εφεξής. Σε όσους από τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν υπηρεσία πριν την 8/4/1999 και απασχολούνταν αποκλειστικά στις ειδικότητες της παρ. 1 του άρθρου αυτού, χορηγείται, για κάθε επτά (7) χρόνια πραγματικής απασχόλησης σε αυτές, ένας (1) χρόνος πλασματικής συντάξιμης υπηρεσίας.

β.- Το προσωπικό που έχει επιλέξει με τις διατάξεις της παρ. 20 του άρθρου 2 του ν. 2703/1999 να υπαχθεί στα βαρέα και ανθυγιεινά δεν υποχρεούται στην υποβολή νέας αίτησης.

3.- Το προσωπικό που υπάγεται στις ρυθμίσεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού, μετά τη συμπλήρωση πέντε (5) ετών πραγματικής υπηρεσίας στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα λαμβάνει ένα (1) μισθολογικό κλιμάκιο, με τη συμπλήρωση δέκα (10) ετών ένα (1) ακόμη μισθολογικό κλιμάκιο και με τη συμπλήρωση δεκαπέντε (15) ετών ένα (1) ακόμη μισθολογικό κλιμάκιο.

4.- Το επίδομα ειδικής απασχόλησης που καταβάλλεται στο προσωπικό που υπηρετεί στις θέσεις της παρ.1 υπολογίζεται και στις συντάξιμες αποδοχές.

5.- Το προσωπικό που δεν θα υπαχθεί στις διατάξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου αυτού και θα συνταξιοδοτηθεί με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Κ.Π.Σ.Σ.-Π.Δ. 169/2007 ΦΕΚ 210/Α'), δικαιούται

προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που ανέρχεται σε ποσοστό 0,35% για κάθε έτος ασφάλισης στο συγκεκριμένο καθεστώς.

6.- Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου αυτού, ισχύουν και για το προσωπικό που είχε επιλέξει με τις διατάξεις του Ν. 2703/1999 να υπαχθεί στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

7.- Από της ισχύος των διατάξεων της τροπολογίας αυτής, καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 56 του Κ.Π.Σ.Σ. και η ακολουθούσα παράγραφος αναριθμείται και λαμβάνει αριθμό 14.

Αθήνα, 15 Ιανουαρίου 2008

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΛΙΑ

Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας διατύπωσε, την επί των ως άνω διατάξεων του νομοσχεδίου και της προσθήκης- τροπολογίας, γνώμη του ως ακολούθως:

Εισάγουμε ενώπιον της Ολομελείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 79 παρ. 1 γ' του π.δ. 774/1980, Α) την προσθήκη – τροπολογία του προαναφερόμενου σχεδίου νόμου και Β) το σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία δικαστικούς λειτουργούς» προκειμένου να προκληθεί η γνωμοδότησή της που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 73 παρ. 2 του Συντάγματος και εκφέρουμε την ακόλουθη γνώμη:

Α - Με την παράγραφο 1 της υπό κρίση προσθήκης τροπολογίας προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι «το μόνιμο προσωπικό των Ο.Τ.Α. που υπάγεται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου και απασχολείται σε ιδιαίτερα βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας για τους άνδρες και του 53^{ου} για τις γυναίκες». Εξ αυτού του κειμένου προκύπτει ότι διαφοροποιείται ο χρόνος θεμελίωσης δικαιώματος σύνταξης ως προς τους άνδρες και τις γυναίκες, αφού οι άνδρες θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας τους, οι δε γυναίκες με τη συμπλήρωση του 53^{ου} έτους της ηλικίας τους. Με τη νέα αυτή ρύθμιση εισάγεται ευνοϊκότερη μεταχείριση των γυναικών υπαλλήλων χωρίς να αιτιολογείται με συγκεκριμένους λόγους και σκέψεις η διαφοροποίηση της εν λόγω μεταχείρισης από πλευράς μόνο του φύλου. Περαιτέρω, το ισχύον Σύνταγμα ορίζει στο μεν άρθρο 4 παρ. 1 και 2 ότι οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και στη δε παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου ότι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και

υποχρεώσεις. Περαιτέρω στο άρθρο 116 παρ. 1 και 2 ότι διατάξεις υφιστάμενες που είναι αντίθετες προς το άρθρο 4 παρ. 2 εξακολουθούν να ισχύουν ώσπου να καταργηθούν με νόμο, το αργότερο έως την 31^η Δεκεμβρίου 1982 και ότι αποκλίσεις από τους ορισμούς της παρ. 2 του άρθρου 4 επιτρέπονται μόνο για σοβαρούς λόγους, στις περιπτώσεις που ορίζει ειδικά ο νόμος. Με βάση τις διατάξεις αυτές, που αποτελούν ειδικότερη έκφραση της γενικής αρχής της ισότητας στον τομέα της κοινωνικής θέσης και της νομικής αντιμετώπισης των δύο φύλων, δεν είναι επιτρεπτή η δημιουργία άνισων καταστάσεων και η διαφοροποίηση των επιμέρους δικαιωμάτων και υποχρεώσεων των πολιτών λόγω της διαφοράς του φύλου, τόσο μεταξύ τους όσο και έναντι του Κράτους, αλλά αντίθετα επιβάλλεται η παροχή ίσων δυνατοτήτων και ευκαιριών στα δύο φύλα για την ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους και την ελεύθερη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ζωή του τόπου (άρθρο 5 παρ. 1 Συντ.). Τυχόν αποκλίσεις από την αρχή αυτή, δηλαδή ευμενείς ή δυσμενείς ρυθμίσεις αναλόγως του φύλου, είναι θεμιτές μόνο εφόσον προβλέπονται συγκεκριμένα από ειδική διάταξη τυπικού νόμου και δικαιολογούνται από σοβαρούς (αποχρώντες) λόγους που αναφέρονται σε δικαιώματα, παροχές κ.λ.π. στις Ελληνίδες, κατ' εφαρμογή άλλης ειδικής συνταγματικής διάταξης (π.χ. άρθρο 21 παρ. 1 Συντ. για την προστασία της μητρότητας), ή σε καθαρώς βιολογικές διαφορές, που επιβάλλουν τη λήψη ιδιαίτερων μέτρων ή τη διάφορη μεταχείριση λόγω του αντικειμένου της ρυθμιζόμενης σχέσης. Οι προαναφερόμενες διατάξεις, που προβλέπουν την αρχή της ισότητας, απευθύνονται και δεσμεύουν και το νομοθέτη, ο οποίος κατά τη ρύθμιση ουσιωδώς ομοίων σχέσεων, καταστάσεων, πραγμάτων ή κατηγοριών προσώπων που τελούν κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες ή

περιστάσεις, υποχρεούται να προβαίνει στην όμοια μεταχείριση αυτών, εκτός αν η διαφορετική μεταχείριση τους επιβάλλεται από λόγους γενικότερου κοινωνικού ή δημόσιου συμφέροντος, η συνδρομή των οποίων υπόκειται στον έλεγχο των δικαστηρίων κατά το άρθρο 93 παρ. 4 του Συντάγματος. Εξάλλου και από υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις (άρθρ. 28 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος και 249 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας), όπως το άρθρο 141 της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και οι οδηγίες 76/207/ΕΟΚ της 9.2.1976 και 79/7/ΕΟΚ της 19.12.1978, επιβάλλεται στο νομοθέτη η ομοιόμορφη μεταχείριση των δύο φύλων ως προς τις προϋποθέσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Ειδικότερα το προαναφερθέν άρθρο 141 επιβάλλει τη χορήγηση στους χήρους συντάξεως ή άλλης παροχής επιζώντος συζύγου με τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν για τις χήρες (βλ. απόφαση της 17.4.1997 του ΔΕΚ στην υπόθεση C-147/1995), ενώ η Οδηγία 76/207/ΕΟΚ καθιερώνει την ισότητα της μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών κατά την πρόσβαση στην απασχόληση, την επαγγελματική κατάρτιση και προώθηση και τις συνθήκες εργασίας και η οδηγία 79/7/ΕΟΚ (άρθρο 4 παρ. 1) θεσπίζει την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης, καθιστώντας ανίσχυρη και ανεφάρμοστη από 23.12.1984 (άρθρο 8 παρ. 1 αυτής) κάθε αντίθετη διάταξη της εθνικής νομοθεσίας που προβλέπει αποκλίσεις από την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως στα θέματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της. Τυχόν αποκλίσεις, δικαιολογούνται κατ' αυτήν για την προστασία της μητρότητας (άρθρο 4 παρ. 2) και κατά την οδηγία 76/207/ΕΟΚ αφορούν τη βρεφική ηλικία. Κατόπιν των ανωτέρω, οποιαδήποτε διαφοροποίηση, λόγω φύλου, σχετικά με τις προϋποθέσεις θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος, και ειδικότερα κάθε

ευνοϊκότερη μεταχείριση των γυναικών δημοσίων υπαλλήλων έναντι των ανδρών, που εισάγεται χωρίς να γίνεται επίκληση από την οικεία νομοθετική διάταξη ή τη σχετική εισηγητική έκθεση αποχρώντων λόγων ή λόγων γενικότερου κοινωνικού ή δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι να δικαιολογούν τη θέσπιση των ευμενέστερων διατάξεων για τη συνταξιοδότηση των γυναικών, είναι ανεπίτρεπτη, γιατί αντίκειται στην αρχή της ισότητας των δύο φύλων. (πρβλ. αποφ. Ολ. Ελ. Συν. 1273/1996, 977/2000 και 748/2002). Επομένως, η εφαρμογή της ως άνω ρύθμισης θα είναι λίαν προβληματική, καθόσον, ως προελέχθη, προσκρούει προς τις προεκτεθείσες συνταγματικές διατάξεις και το ισχύον ευρωπαϊκό δίκαιο ως λεπτομερώς προπαρατίθεται.

Περαιτέρω παρατηρούμε ότι υπάρχει διατύπωση που δημιουργεί σύγχυση μεταξύ του εδαφίου 2 της παραγράφου 1, όπου αναφέρεται ότι το προσωπικό που υπάγεται στην παράγραφο 1 υπόκειται στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του ποσού του επιδόματος ειδικής απασχόλησης, αναδρομικά από το διορισμό ή τη μονιμοποίησή του, ενώ περί το τέλος του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 αναφέρεται ότι η πρόσθετη αυτή εισφορά θα καταβάλλεται για το χρονικό διάστημα από 8.4.1999 έως και την ημερομηνία της αίτησης και εφεξής.

Κατά την άποψή μας σαφέστερη θα ήταν η ακόλουθη διατύπωση του δευτέρου εδαφίου της 1^{ης} παραγράφου: «Το ανωτέρω προσωπικό υπόκειται από το διορισμό του ή τη μονιμοποίησή του στις ειδικότητες της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού στην καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς 4,3% επί του βασικού μισθού και επί του ποσού του επιδόματος ειδικής απασχόλησης».

Η λέξη «αναδρομικά» δημιουργεί σύγχυση, ταιριάζει δε περισσότερο αν τεθεί στο τέλος της παραγράφου 2^α με την ακόλουθη διατύπωση: «Το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις ειδικότητες της προηγούμενης παραγράφου μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου υπάγεται στις διατάξεις της παραγράφου αυτής αναδρομικά, ύστερα από αίτηση που υποβάλλεται αποκλειστικά εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, καταβάλλοντας την πρόσθετη ειδική εισφορά, όπως αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, αναδρομικά, για το χρονικό διάστημα από 8-4-1999 έως και την ημερομηνία της αίτησης και εφεξής.».

Β – Όσον αφορά το σχέδιο νόμου «Συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις για τους αποχωρούντες από την υπηρεσία δικαστικούς λειτουργούς» δεν έχουμε να παρατηρήσουμε κάτι το αρνητικό, καθόσον ο επιδιωκόμενος δι' αυτού στόχος και στο παρελθόν είχαν επιδιωχθεί κατά παραπλήσιο τρόπο, συνεπώς πιστεύομεν ότι πρόκειται περί θετικών ρυθμίσεων.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ. ΣΧΟΙΝΙΩΤΑΚΗΣ

Ο Σύμβουλος του Ελεγκτικού Συνεδρίου Διονύσιος Λασκαράτος εισηγείται ως ακολούθως:

A) Επί του σχεδίου Νόμου:

I. Με το άρθρο 73 παρ.2 του Συντάγματος ορίζεται ότι: «Νομοσχέδια που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της υποβάλλονται μόνο από τον Υπουργό Οικονομικών ύστερα από γνωμοδότηση του

Ελεγκτικού Συνεδρίου · αν πρόκειται για συντάξεις που επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, υποβάλλονται από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών». Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί επί νομοσχεδίων, που αναφέρονται οπωσδήποτε στην απονομή σύνταξης και στις προϋποθέσεις της και αφορούν κατά την έννοια αυτής υπαλλήλους του Δημοσίου καθώς και υπαλλήλους των Ο.Τ.Α. και των άλλων Ν.Π.Δ.Δ. που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο διέπονται από το ίδιο νομικό καθεστώς, βάσει ιδιαιτέρων νομοθετημάτων τα οποία είτε παραπέμπουν στις διατάξεις περί των δημοσίων υπαλλήλων είτε επαναλαμβάνουν κατά βάση τις διατάξεις αυτές, καθώς και επί προσθηκών-τροπολογιών νομοσχεδίων που αναφέρονται σε απονομή σύνταξης.

II. Με το υπό κρίση σχέδιο νόμου, που φέρεται κατά το άρθρο 15 παρ. 9 του π.δ. 774/1980 « Οργανισμός Ελεγκτικού Συνεδρίου » ενώπιον της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, για να προκληθεί η γνωμοδότησή της σ' αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 73 παρ.2 του Συντάγματος, ρυθμίζονται συνταξιοδοτικά θέματα μετά την αποχώρηση από την υπηρεσία δικαστικών λειτουργών και δίδεται η δυνατότητα σ' αυτούς να αναγνωρίσουν, ως συντάξιμα, έτη δικηγορικής προϋπηρεσίας.

Επί του άρθρου 1

Με το άρθρο αυτό αναγνωρίζεται δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο στους δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις (χρόνου υπηρεσίας και ηλικίας), που ορίζουν οι ισχύουσες συνταξιοδοτικές διατάξεις (παρ.1), παρέχεται προσαύξηση στο χρόνο της πραγματικής συντάξιμης υπηρεσίας κλιμακωτά αναλόγως των ετών υπηρεσίας τους μέχρι τη συμπλήρωση των 33 ετών (παρ. 2) και ορίζεται ότι

σε όσους απονέμεται ο επόμενος βαθμός, ο βασικός μισθός του βαθμού αυτού λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό της σύνταξής τους (παρ. 3). Σημειώνεται ότι με τις διατάξεις αυτές αναγνωρίζεται σύνταξη κατά παρέκκλιση της θεμελιώδους αρχής του Συνταξιοδοτικού Κώδικα κατά την οποία οι τακτικοί δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται σύνταξης όταν απομακρυνθούν οπωσδήποτε από την υπηρεσία και έχουν 25ετή πλήρη πραγματική υπηρεσία και κατά την οποία η σύνταξη κανονίζεται με βάση το βαθμό που ο υπάλληλος είχε κατά την έξοδό του από την υπηρεσία (άρθρα 1 και 9 του π.δ. 169/2007). Επομένως, οι διατάξεις αυτές προσκρούουν στις καθιερωμένες αρχές του συνταξιοδοτικού δικαίου και αντιβαίνουν στην αρχή της ίσης μεταχείρισης των συνταξιοδοτούμενων έναντι των αποχωρούντων της υπηρεσίας δικαστικών λειτουργών. Ενόψει όμως του σκοπού του νόμου που αποβλέπει στην εύρυθμη λειτουργία της Δικαιοσύνης, θεωρώ ότι οι ανωτέρω διατάξεις, που καθορίζουν τόσο την προσαύξηση της πραγματικής υπηρεσίας όσο και την απονομή του επόμενου βαθμού, που αποτελεί και αυτός κίνητρο οικονομικού χαρακτήρα και όχι τιμητικού, είναι δικαιολογημένες.

Επί του άρθρου 2

Με το άρθρο αυτό αναγνωρίζεται στους δικαστικούς λειτουργούς δικαίωμα σύνταξης από το Ταμείο Νομικών με προσαύξηση της σύνταξης έως 10 έτη και με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισης δεν θα υπερβεί τα 40 έτη, εκτός αν επιλέξουν να διοριστούν δικηγόροι, οπότε συνεχίζουν την ασφάλισή τους στο Ταμείο αυτό (παρ. 1 και 2), παρέχεται προσαύξηση στο χρόνο ασφάλισης στο Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων για εφάπαξ βοήθημα και στο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων για σύνταξη (παρ. 3), προβλέπεται η εξαγορά των

πρόσθετων ετών ασφάλισης στα ανωτέρω Ταμεία (παρ. 4), καθώς και ο τρόπος καταβολής των σχετικών εισφορών (παρ. 4). Στο κείμενο της παραγράφου 3 και ειδικότερα στους στίχους πέντε και επτά στο άρθρο «τον» πριν από τη λέξη «χρόνο» πρέπει να απαλειφθεί το τελικό «ν» και στην παράγραφο 4 στον πρώτο στίχο (σειρά) μετά τη λέξη «ασφάλισης» προτείνεται να τεθεί κόμμα (σημείο στίξεως). Τέλος, στην παράγραφο 5 και στους στίχους 5 και 6 αντί της φράσης «ολοκλήρου του οφειλομένου ποσού» να γραφεί «ολόκληρου του οφειλόμενου ποσού».

Επί του άρθρου 3

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται για τους δικαστικούς λειτουργούς η αναγνώριση, παράλληλα με την ασφάλισή τους στο Ταμείο Νομικών, ως συντάξιμου και χρόνου προϋπηρεσίας τους μέχρι τριών ετών ως δικηγόρων, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται σ' αυτόν τυχόν χρόνος που αποτέλεσε προσόν διορισμού, ο οποίος είναι συντάξιμος με σχετική διάταξη του Συνταξιοδοτικού Κώδικα, καθώς και η διαδικασία αναγνώρισης της προϋπηρεσίας αυτής (παρ. 1), προβλέπεται η αναστολή καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση που οι δικαστικοί λειτουργοί ασκήσουν το δικηγορικό λειτούργημα (παρ. 2), ρυθμίζεται ο τρόπος αναγνώρισης της δικηγορικής προϋπηρεσίας (παρ.3) και ορίζεται ότι η τελευταία προϋπηρεσία δεν λαμβάνεται υπόψη για τη μισθολογική εξέλιξη (παρ. 4). Για λόγους νομοτεχνικής αρτιότητας και σαφήνειας προτείνεται η αναδιατύπωση των δύο πρώτων εδαφίων της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού ως ακολούθως : « ιη) Η δικηγορική προϋπηρεσία μέχρι τριών (3) ετών των δικαστικών λειτουργών, παράλληλα με την ασφάλισή τους στο Ταμείο Νομικών, εφόσον έχουν υπερβεί το 55^ο έτος της ηλικίας τους και έχουν συμπληρώσει εικοσαετή δικαστική υπηρεσία, ύστερα από καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών

ασφαλισμένου από τους ίδιους. Για τη συμπλήρωση της τριετίας αυτής συμπεριλαμβάνεται και αφαιρείται ο τυχόν χρόνος προσόντος διορισμού, ο οποίος λογίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με την περίπτωση γ' της παραγράφου αυτής». Στο κείμενο του άρθρου αυτού και ειδικότερα στο γ' εδάφιο (στίχος 9) μετά τη λέξη «μηγών» προτείνεται να τεθεί κόμμα (σημείο στίξης) και στο στίχο 10 ο επιθετικός προσδιορισμός «ασκουμένων» να τονιστεί στην προπαραλήγουσα. Επίσης, τα εισαγωγικά (») που υπάρχουν στο τέλος της πρώτης παραγράφου να τεθούν στο τέλος του άρθρου αυτού.

Η Ολομέλεια, ύστερα από διαλογική συζήτηση, δέχθηκε την προεκτεθείσα εισήγηση του Συμβούλου Διονυσίου Λασκαράτου για το ως άνω σχέδιο νόμου, εκτός από τους Αντιπροέδρους Ευστάθιο Ροντογιάννη, Ελένη Φώτη και Αντώνιο Τομαρά, οι οποίοι είχαν τη γνώμη, αναφορικά με το άρθρο 3 του σχεδίου, ότι η θέσπισή του, που προβλέπει παράλληλη ασφάλιση, δεν συνάδει στο εν γένει Συνταξιοδοτικό Δίκαιο και διασπάται ο κανόνας αυτού που απαγορεύει η ίδια υπηρεσία να είναι διττά συντάξιμη.

B) Επί της Προσθήκης – Τροπολογίας :

III . Με την υπό κρίση προσθήκη – τροπολογία ρυθμίζονται θέματα συνταξιοδότησης του μόνιμου προσωπικού των Ο.Τ.Α. που υπάγονται στη συνταξιοδοτική προστασία του Δημοσίου και ο ανωτέρω ορισθείς εισηγητής συνέχισε την εισήγησή του ως εξής :

IV. Με την παράγραφο 1 του μοναδικού άρθρου της ανωτέρω προσθήκης-τροπολογίας προβλέπονται οι κατηγορίες (ειδικότητες) του μόνιμου προσωπικού των Ο.Τ.Α. που απασχολούνται σε καθεστώς βαρέων και ανθυγιεινών εργασιών και

μάλιστα διευρυμένες οι ειδικότητες των εργαζομένων σε σχέση με αυτές της παρ. 20 του άρθρου 2 του ν. 2703/1999 και οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με τη συμπλήρωση του 58^{ου} έτους της ηλικίας για τους άνδρες και του 53^{ου} έτους για τις γυναίκες. Παρατηρείται ότι η διατήρηση του διαφορετικού ορίου ηλικίας για τους άνδρες και τις γυναίκες, ενδέχεται, ενόψει των κρατουσών κοινωνικοοικονομικών συνθηκών, της συνταγματικής απαγόρευσης των διακρίσεων λόγω φύλου (άρθρα 4 και 116 του Σ) και των σχετικών οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (βλ. και οδηγία 2006/54/EK της 5^{ης} Ιουλίου 2006, άρθρ. 1, 5 και 23), να δημιουργήσει θέμα ανισότητας, το οποίο μπορεί να αποφευχθεί με τη θέσπιση κοινού ορίου ηλικίας.

V. Στην παράγραφο 2^α, εδάφιο πρώτο (α'), προβλέπεται ότι το προσωπικό που έχει προσληφθεί ή διορισθεί ή μονιμοποιηθεί στις θέσεις της προηγούμενης παραγράφου (βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα) μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου μπορεί να υπαχθεί στις διατάξεις της παραγράφου αυτής και μάλιστα αναδρομικά, ύστερα από σχετική αίτηση και την καταβολή πρόσθετης ειδικής εισφοράς, που αναφέρεται στο τελευταίο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, για το χρονικό διάστημα από 8.4.1999 έως και την ημερομηνία της αίτησης και εφεξής. Και στην παράγραφο 2^α εδάφιο δεύτερο (β'), προβλέπεται ότι στα ανωτέρω πρόσωπα (που επιλέγουν την υπαγωγή τους στο καθεστώς των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων), τα οποία έχουν υπηρεσία πριν από την 8.4.1999 και απασχολούνταν αποκλειστικά στις ειδικότητες της παρ.1 του άρθρου αυτού (σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα), χορηγείται, για κάθε επτά χρόνια πραγματικής απασχόλησης σε αυτές,

έναν χρόνο πλασματικής υπηρεσίας. Στο κείμενο του τελευταίου εδαφίου και στην αρχή αυτού « Σε όσους από τα ανωτέρω πρόσωπα » η αντωνυμία που αναφέρεται στα πρόσωπα να τεθεί στο ουδέτερο γένος ως εξής : « Σε όσα από τα ανωτέρω πρόσωπα ».

VI. Με την παράγραφο 3 προβλέπεται η χορήγηση μισθολογικού κλιμακίου μετά τη συμπλήρωση πέντε ετών πραγματικής υπηρεσίας και με την παράγραφο 5 χορηγείται προσαύξηση σε ποσοστό 0,35% για κάθε έτος ασφάλισης στο προσωπικό που δεν θα υπαχθεί στις διατάξεις του άρθρου αυτού.

VII. Στην παράγραφο 4 προβλέπεται ο συνυπολογισμός του επιδόματος ειδικής απασχόλησης, που καταβάλλεται στους εν ενεργεία υπαλλήλους, στις συντάξιμες αποδοχές. Η ρύθμιση αυτή είναι κατ' αρχή δικαιολογημένη, αφού σκοπεί πράγματι στο δικαιότερο καθορισμό των συντάξιμων αποδοχών και την εναρμόνισή τους με τις αποδοχές ενεργείας. Θα μπορούσε όμως να θεωρηθεί ότι η ρύθμιση αυτή δεν συνάδει με τη βασική συνταξιοδοτική αρχή, σύμφωνα με την οποία ο συντάξιμος μισθός απαρτίζεται από το βασικό μισθό και το επίδομα χρόνου υπηρεσίας (άρθρα 9 παρ. 1,2,3 και 5 και 34 παρ. 1,2,3 και 5 του π.δ. 169/2007). Ως εκ τούτου θα ήταν ευστοχότερο τα χορηγούμενα στους εν ενεργεία υπαλλήλους ή λειτουργούς επιδόματα να εντάσσονται στο βασικό μισθό τους, ο οποίος αποτελεί και τη βάση καθορισμού της σύνταξης (βλ. και πρακτικά της 1^{ης} Ειδικής Συνεδρίασης της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου της 24^{ης} Ιουλίου 2007).

VIII. Στην παράγραφο 6 του άρθρου αυτού, που ορίζει ότι « Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου», πρέπει να απαλειφθεί ο αριθμός 5 και να διατυπωθεί ως εξής « Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου», καθόσον προφανώς εκ παραδρομής παρεισέφησε ο αριθμός αυτός, αφού οι παράγραφοι 3 και 4 αναφέρονται σε πρόσωπα που υπάγονται

στη ρύθμιση του άρθρου αυτού, ενώ η παράγραφος 5 στο προσωπικό που δεν θα υπαχθεί στην εν λόγω ρύθμιση, γεγονός που συνάγεται και από την αιτιολογική έκθεση η οποία δεν αναφέρει την παράγραφο 5.

Η Ολομέλεια, μετά από διεξοδική συζήτηση, δέχθηκε ομόφωνα την ανωτέρω εισήγηση του Συμβούλου Διονυσίου Λασκαράτου.

Μετά το πέρας της συνεδριάσεως συντάχθηκε το παρόν Πρακτικό, το οποίο, αφού θεωρήθηκε και εγκρίθηκε από τον Πρόεδρο, υπογράφεται από τον ίδιο και τη Γραμματέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ- ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΥΡΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

**Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας**

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ